

عنوان مقاله:

استعاره بنیادی و کارکرد آن در رمان «ریح الجنوب»

محل انتشار:

مجله الجمعیه الایرانیه للغه العربیه و آدابها، دوره 15، شماره 50 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

فاطمه قادری - یزد. اردکان

جمشید قاسمی - گروه عربی دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

«ریح الجنوب» اولین رمان الجزایری به زبان عربی است که نویسنده آن «عبد الحمید بن هدوقه» با استفاده از ابزار توصیف، واقعیت فرهنگی، اجتماعی و سیاسی الجزایر را به گونه ای توصیف کرده که نشان دهنده وضعیت حاکم بر الجزایر بعد از انقلاب باشد. نویسنده برای به تصویر کشیدن وضعیت روحی، روانی و اجتماعی جامعه الجزایر، گونه ای از استعاره را به کار برده که تلفیقی از استعاره قدیم و جدید است و به واسطه همنشینی با صحنه هایی خاص، به متن، هویتی جذاب بخشیده است، به طوری که ذهن را برای دریافت چرایی تکرار برخی صحنه ها به تکاپو وا می دارد. در این پژوهش به روش تحلیلی توصیفی، استعاره های بنیادی در رمان «ریح الجنوب» و کارکردهای آن بررسی می شود. نتایج این نوشتار نشان می دهد با توجه به بسامد تکرار مفاهیمی مانند «باد جنوب»، «صدای نی» و نیز «طرح ذهنی مبهم سفال» و همنشینی آن ها با صحنه هایی خاص، هر یک به صورتی استعاری، بیانگر یکی از جریان های فکری و ویژگی های اجتماعی حاکم بر جامعه الجزایر بعد از انقلاب است.

کلمات کلیدی:

داستان نویسی معاصر الجزایر، عبد الحمید بن هدوقه، ریح الجنوب، استعاره بنیادی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1386175>

